

til den anden Side, som derved kom til at danne et Flertal af Vælgere. Den højtærede Finansminister skulde derfor ikke tale med et lille Skuldertræk om Æstetikerne, naar han nu forsvarer sit Forslag i Dag.

Til Begrundelse af dette Forslag har den højtærede Finansminister givet en Oplysning, en Hovedoplysning, nemlig, at den Beskatningsart, han tænker sig indført, findes et andet Sted, og det i et Land, hvor den æstetiske Kultur staar højt, nemlig i Frankrig. Han har sagt i denne Forsamling, at i Frankrig beskatter man Teaterforestillinger, Musik og alt deslige med 30 pCt. af Bruttoindtægten. Det virkede meget stærkt den Dag, han nævnede det; det var da et Eksempel at anføre. Ellers vilde man uvilkaarlig sige, at et Forslag, der beskattede Bruttoindtægten af en Forretning med 15 pCt., var ganske barbarisk udtænkt. Jeg beder blot de Herrer tænke sig det Beskatningsprincip anvendt paa hver af de Herrer egen Bedrift, og jeg er da overbevist om, at de vilde finde, at Indførelsen af en Skat af 15 pCt. af Bruttoindtægten af deres egen Bedrift vilde være et barbarisk Skatteprincip. Det ærede Medlem, der sidst talte (Deuntzer), havde heller ikke Ret i, at der aldrig nogen Sinde er rejst Indsigelse mod den bestaaende Teaterskat af 5 Procent af Bruttoindtægten som Fattigafgift. Der er idelig gjort Indsigelse derimod, og der er stadig fra Teaterejere rejst Ønske om at faa denne Afgift ophævet, fordi den hviler paa et uretfærdigt Grundlag. Den Teaterdirektør, der ved Slutningen af Sæsonen ser, at han har Underskud, men at dette Underskud er fremkommet ved, at han har indbetalt 5 pCt. af Bruttoindtægten i Kommunens Fattigkasse, bliver hurtig enig med sig selv om, at det er en Afgift af en ganske særlig uretfærdig Art. Naar man ikke er kommen til en Afløsning af denne Afgift af Bruttoindtægten, er det, fordi denne Afgift til Fattiggasserne er saa uhyre gammel, at den er gaaet saaledes ind i Driften af Forretningen, at der regnes fast med den, paa samme Maade som man kan sige, der regnes fast med forskellige Skatter, der hvile paa Grunden.

Det er ogsaa derfor, man i Frankrig har bevaret en seldgammel Afgift paa Teaterforestillinger, som den højtærede Finansminister omtalte, men som dog dér ikke

hviler som en Afgift paa Bruttoindtægten — jeg tænker paa *droit des pauvres*, Fattigafgiften —, men som en Stempelafgift, et Tillæg paa Billeterne. Det er ogsaa derfor, man dér har kunnet føre den frem, fordi det er en Fortsættelse af en lang Udvikling, men det, at man har en gammel, barbarisk udformet, kommunal Afgift, kan dog ikke begrunde, at vi nu tredoble denne og gøre den til Statsskat. Men, som sagt, den højtærede Finansminister havde altsaa denne Oplysning fra Frankrig, at der havde man 30 pCt. af Bruttoindtægten. Den højtærede Finansminister erkendte i Dag, at det var urigtigt, hvad han havde oplyst. Men det forekommer mig, at den højtærede Finansminister burde have gjort dette Ting en Afgift for, at han har fremsat en Oplysning af en saa aldeles utilstedelig Urigtighed, som her er Tale om, thi det er ikke en ganske tilfældig Urigtighed, den højtærede Finansminister gjorde sig skyldig i. Hvis man blot har mindste Anelse om, hvad den franske Næringsafgift er, hvis man ved, at den er et Led af det franske System, som erstatter den moderne direkte Skatteform, kunde man overhovedet ikke komme til at tro, at den kunde være en Afgift af Bruttoindtægten. Derfor er den Fejl, den højtærede Finansminister har gjort, ikke blot saa stor derved, at det ikke er 30 pCt. af Bruttoindtægten, men 30 pCt. af en eneste Forestilling, der er Tale om, at den altsaa er talmæssig stor, men den er ogsaa stor, fordi den røber, at den højtærede Finansminister overhovedet slet ikke har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, han her fremlægger til Oplysning for Tinget, og dette er den eneste Begrundelse, Finansministeren giver for at ville lægge 15 pCt. paa Bruttoindtægten af Teaterforestillinger og andre Forestillinger.

Jeg kender ikke de kommunale Afgifter i Breslau og Köln, som den højtærede Finansminister har givet Meddelelse om, jeg haaber, at Meddelelsen er rigtigere end Meddelelsen om den franske Afgift, men disse Afgifter ere i alt Fald af en anden Karakter, fordi de langt fra have den Størrelse, som Finansministeren tillagde den franske Afgift, og fordi de maaske paa den samme Maade som den nuværende kommunale Afgift her i København ere en Overlevering fra meget gammel Tid. Derom